

rest muligt, uden at vente til de optimale betingelser var til stede. Generalsekretæren udtrykte i sin rapport støtte til denne tanke. Det var desuden panelets opfattelse, at generalforsamlingen på sin 26. samling burde overveje at nedsætte en komité, der skulle varetage det organisatoriske arbejde vedrørende detailplanlægning, finansiering m. v.

I UNITAR's rapport fremhæves det, at de institutter, der tilknyttes universitetet selv bør bære deres egne udgifter. Hovedkvarterets omkostninger burde formentlig dækkes udelukkende af frivillige bidrag.

På sin genoptagne 51. samling i november 1971 besluttede ECOSOC at indstille til 26. samling, at drøftelserne om sagen blev udskudt til 27. samling. Som begrundelse for indstillingen angav ECOSOC, at rådet ikke havde haft tilstrækkelig tid til en detaljeret gennemgang af den relevante dokumentation.

Dagsordenspunktet blev introduceret i 2. udvalg af en repræsentant for generalsekretæren, der udtalte, at en af universitetets hovedopgaver skulle være at fremme international forståelse og nedbryde de intellektuelle barrierer mellem landene. Han fremhævede, at den model for universitetet, der nu var i sigte, kun krævede beskedne midler. De foreløbige planer gik ud på at institutionens forskningsprogrammer skulle omfatte specifikke problemer med tilknytning til det internationale samfund såsom problemerne vedrørende menneskerettighederne, de menneskelige omgivelser, overførsel af videnskab og teknologi samt økonomisk og social udvikling. Repræsentanten udtrykte håb om, at generalforsamlingen nu ville se sig i stand til at udtrykke støtte til tanken om, at universitetets oprettelse var ønskværdig og mulig.

Debatten koncentrerede sig om et resolutionsforslag fremlagt af Grækenland med en række udviklingslande, Japan og Østrig som medforslagsstillere. Ifølge forslaget anmodedes generalsekretæren om i samråd med UNESCO og andre internationale orga-

ner at fortsætte sine undersøgelser og forelægge resultatet heraf under ECOSOC's sommersamling i 1972. Desuden bemyndigedes han til at søge bistand hos det ovenfor nævnte ekspertpanel, der skulle øges fra 15 til højst 20 medlemmer, således at de ny eksperter skulle udnævnes af UNESCO's generaldirektør. UNESCO's styrelsesråd opfordredes til at forelægge eventuelle nye betragtninger for ECOSOC's 53. samling, og UNESCO's generalkonference opfordredes til at forelægge eventuelle bemærkninger for 27. generalforsamling.

Debatten bekræftede, at et stort antal lande særligt udviklingslande fortsat støttede universitetstanken.

Ægyptens faste repræsentant ved FN, der havde været medlem af panelet, udtalte, at stormagterne skyldte de mindre lande at støtte forslaget om universitetets oprettelse.

Japan udtrykte håb om, at ECOSOC's indstilling om at udskyde sagen til 27. samling ikke sigtede imod en forsinkelse af sagen men alene var udtryk for ønsket om at få lejlighed til en dybtgående gennemgang af sagen.

Frankrig mente, at betegnelsen „internationalt universitet“ ikke var rammende, idet den påtænkte institutions hovedopgave blot skulle være at fremme samarbejdet mellem eksisterende universiteter. Det centrale organ, der burde være af beskedent omfang, skulle således alene fordele arbejdsopgaver mellem eksisterende universiteter.

Sovjetunionen mente ikke, at der var behov for yderligere undersøgelser i sagen, før ECOSOC havde taget stilling til den og kunne derfor ikke tilslutte sig resolutionsforslaget.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i 2. udvalg med 89 stemmer for, ingen imod medens 10 (de østeuropæiske lande) afstod, og blev bekræftet i plenarforsamlingen den 16. december 1971 med 100 stemmer for, ingen imod og 10 afståelser de østeuropæiske lande). (Res. 2822 (XXVI)).